GILBERTUS PORRETANUS. BERNARDUS CLARAEVALLENSIS. IOHANNES DAMASCENUS
13. bis 14. Jh. Seite 20r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26409
Copyright: Admont, Benediktinerstift

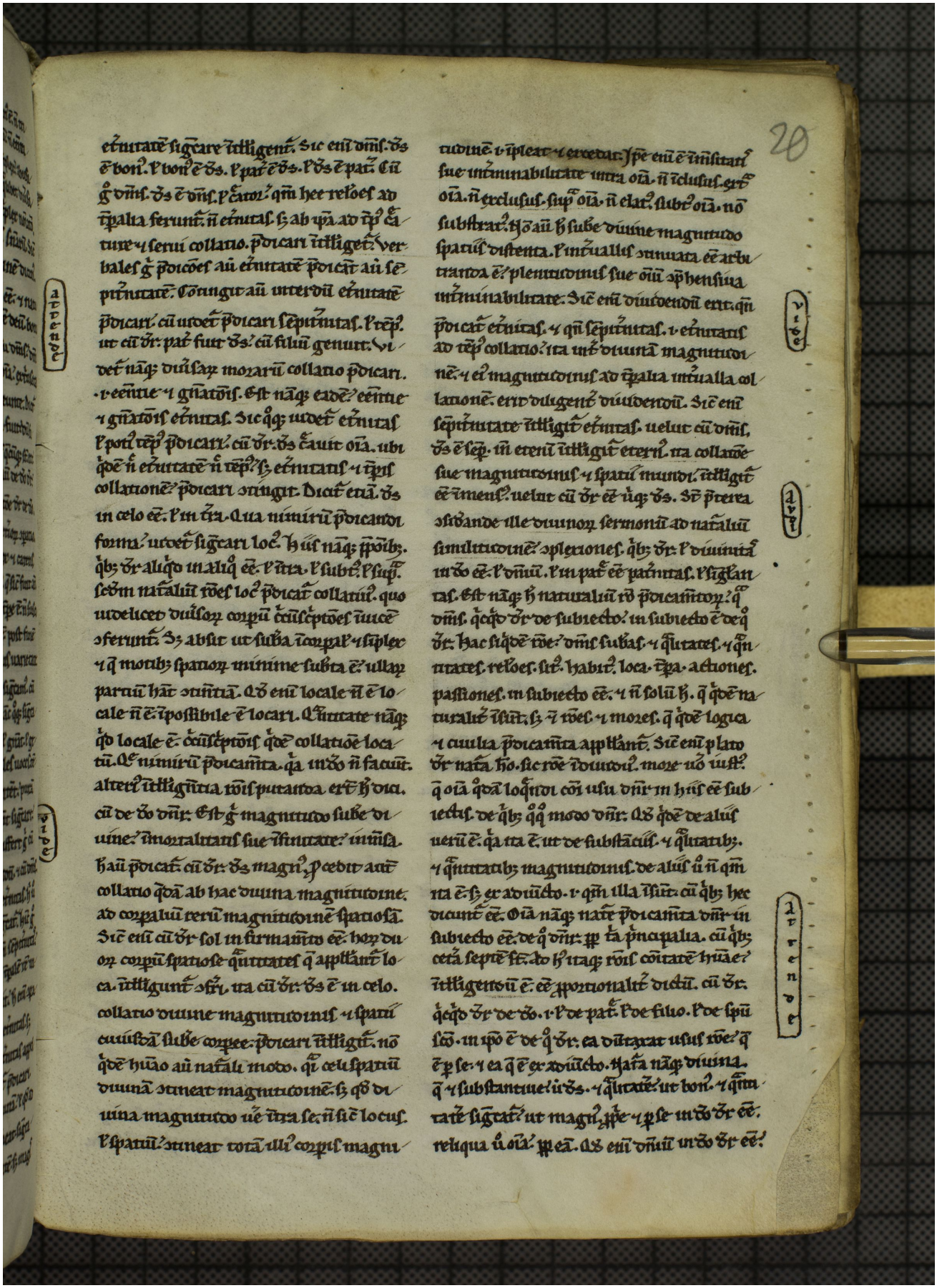

20

eternitate signare intelligent. Sic enim dicimus. deus est bonus. vel bonitas est deus. vel pater est deus. vel deus est pater. Cum igitur dicimus. deus est dominus. vel caro. quam hec relatio ad temporalia ferunt. non eternitas. sed ab eternitate ad tempora et carne et seruum collatio. predicari intelligetur. Verbales igitur predicationes aut eternitate predicent aut sempiternitate. Coniungit autem interdum eternitate predicari. cum uidet predicari sempiternitas. vel temporis. ut cum dicit: pater fuit deus. cum filium genuit. Videt nanque diuisam mortalium collatio predicamentum eentie et gnationis. Est nanque ea de eentie et gnationis eternitas. Sic quoque uidet eternitas vel potius temporis predicari. cum dicit: deus erat omnia. ubi quidem non eternitate non temporis. sed eternitas et temporis collationem predicari iungit. Dicat etiam. deus in celo est. vel in terra. Qua numerum predicandi formam. uidet significari locum. Hinc nanque propriis. quibus dicit aliquid in aliquo esse. vel intra. vel subter. vel superius. secundum naturalium rerum loci predicatum collatum. quo uidelicet diuisorum corporum commisceptiones iuuice oferunt. Sed absit ut suba incorporal et simplex et a motibus spatiorum minime subiecta est. ullam partium habere continuitatem. Quod enim locale non est locale non est. impossibile est locari. Quantitate nanque quod locale est commisceptionis quidem collationem locatum. Quemnumerum predicamentorum quam indo non facium. alterum intelligentia rationis puranda erit hinc dicit. cum de eo dicit: Est igitur magnitudo subsistentia diuine. immortalitatis sue infinitate. immensa. hanc predicat. cum dicit: deus magnus. Procedit autem collatio quod ab hac diuina magnitudine. ad corporalium rerum magnitudinem spatiosam. Sic enim cum dicit sol in firmamento esse. hoc duorum corporum spatiose quantitates quam applicant loca. intelligunt esse. ita cum dicit: deus est in celo. collatio diuine magnitudinis et spatium cumulata subsistentiae predicari intelligitur. non quidem huiusmodi aut naturali modo. qui celum spatium diuina sustineat magnitudinem. sed quod diuina magnitudo uel intra se. non sit locus. vel spatium sustineat totam illum corporis magnitudinem. et impleat et excedat. Ipse enim est infinitatis sue immensibilitate intra omnia. non inclusus. extra omnia. non exclusus. sicut omnia. non elatus. subter omnia. non substratus. Hoc autem hinc subsistentia diuine magnitudo spatium distentia. vel intuitus sumuata esse arbitranda est. plenitudinis sue omnium sapientia immensibilitate. Sic enim diuidendum est. quod predicat eternitas. et quod sempiternitas. et eternitatis ad tempora collatio. ita uide diuina magnitudine. et eius magnitudinis ad temporalia intuitus collationem. et ut diligenter diuidendum. Sic enim sempiternitate intelligitur eternitas. uelut cum dicit, deus est sempiternus. non eternum intelligitur eternum. ita collatione sue magnitudinis et spatium mundi. intelligitur esse immensum. uelut cum dicit esse ubique deus. Sed preterea studende ille diuinorum sermonum ad naturalium similitudinem. oppositiones. quibus dicit. vel diuinitatem indo esse. vel diuinum. vel in patre esse paternitas. vel significantias. Est nanque hinc naturalium rebus predicamentorum. quod dicit. quemquo dicit de subiecto. in subiecto est de quo dicit. hac siquidem rebus. dicit subsistentias. et quantitates. et quantitates. relationes. situs. habitus. loca. tempora. actiones. passiones. in subiecto esse. et non solum hinc. quidem naturalium insunt. sicut et rebus. et moribus. quidem logica et cauilla predicamentorum applicant. Sic enim plato dicit natura homo. sic rebus idoneum. more uno uiuit. quoniam omnia quodam locum uel usu dicit in his esse subiectis. de quibus quomodo dicit: Quod quidem de aliquo uerum est. quia ita est. ut de substantiis. et quantitatibus. et quantitatibus magnitudinis. de aliquo unum non quam ita est. sed ex adiuncto. et quam illa insunt. cum quibus hec dicunt esse. Omnia nanque natura predicamentorum dicit in subiecto esse. de quo dicit. ut ita principalia. cum quibus certa septem sint. ad hinc ratione rationis intelligentium esse. esse proportionalitate dictum. cum dicit. quemquo dicit de deo. et de patre. vel de filio. vel de spiritu sancto. in quo est de quo dicit. ea distraxerat usus rebus. quae per se. et ea quae est ex adiuncto. Hanc nanque diuina. quae et substantiae. uel deus. et quantitate. ut bonitas. et quantitate significat. ut magnitudo. pre et per se in deo dicit esse. reliqua uero omnia. ut ea. Quod enim dicimus in deo dicit esse.

arrende

vide

arrende

arrende